Ч. 97 Второк 4 (16) мая 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Ц. к. Президия галицкого Намістництва о правах і обовязках правит. комісарів супротив кас ощадности. — Віче католицке).

Здає ся, що в двох найважнійших справах, якими займає ся наша внутрішна політика, іменно в справі языковій і в справі австро угорскої угоди настала повна застоя. Речінець зборів екзекутивного комітету правиці, мимо того, що Молодочехи дуже би того хотіли, не міг доси бути визначений, а так само не означено дня, в котрім мають розпочати ся дальші переговори з угорским правительством. Навіть сумнівають ся, чи екзекутивний комітет правиці взагалі збере ся ще сего місяця. За то більший рух по стороні німецких опозицийників. Потверджує ся іменно вість, що субкомітет німецких мужів довіря для уложеня народно-політичних жадань Німців збере ся завтра,ві второк, а відтак німецкі клюби переведуть нараду над уложеними вже жаданями. Оголошене ухвалених клюбами жадань має наступити в перший або другий день Зелених сьвят.

Sonn- u. Montags-Ztg. довідує ся з Будапешту, як каже, зі сторони компетентної, що справа угоди з Угорщиною стоїть хвилево дуже зле. Правительство австрийске не хоче відступити від занятого в справі банковій становища а кабінет угорский сподівати ся, що навіть особиста зміна в кабінеті ґр. Туна могла би змінити ситуацию на лїпше, бо кождий наслїдник гр. Туна мусів би занятн то само становище супротив звістної формули Селя, підчас коли угорске правительство не могло би виступити перед парляментом з угодою, котра би Угорщині принесла менше користи як предложеня Банфі'го.

Ц. к. Президия Намістництва у Львові видала під датою 8 с. м. до ц. к. старостів окружник, в котрім сказано: Обурюючі і безпримірні надужитя, яких допускано ся в галицкій касі ощадности у Львові, стали ся справедливою причиною жадань, щоби правительственний надзір над зарядом кас ощадности був виконуваний як найточнійше. Специяльно же сойм резолюциєю з дня 27 лютого с. р. завізвав ц. к. правительство, щоби оно завело як найточнійший надзір над касами ощадности. А хоч касу ощадности в наслїдок принятя краєм запоруки за вкладки охоронено від упадку, то все-таки шкоди материяльні і моральні зроблені краєви тою поганою господаркою і каридостойне марноване публичного гроша, суть необчислимі. Окружник покликує ся дальше на Реґулятив для кас ощадностий з дня 2 вересня 1844 р., котрий зазначує так широко розміри правительственного надзору, що власти правительственні на случай небезпечности суть управнені видати всякі зарядженя, які призналиби за потрібні в цїли охорони властителїв вкладок від можливих страт.

Дальше сказано в окружнику, що комісар правительственний повинен уважати на то, щоби каси ощадности держали ся точно статутів і реґулямінів, а контролю буде комісар міг виконувати в той спосіб, що буде пильно і правильно ходити на всї засїданя заряду каси; комісар повинен інформувати ся, звідувати ся у осіб практичних о всїх справах, щоби міг оцїнити коли має користати з права застановлюваня ухвал, незгідних з обовязуючими касу приписами. Право то на основі реґулятиву має комісар і в таких случаях, коли оно в статуті каси не єсть виразно застережене. Комісар правительственний повинен доповняти статути, коли в них брак відповідних постанов, іменно в напрямі вибору способів льокациї капіталу; він повинен впливати на заряд каси, щоби при виборі льокациї мала головно на оцї безпечність, плинність і движимість льокациї. Комісар повинен на то уважати, щоби цензори векслїв дїйстно і правильно функцiонували, щоби не удїлювано кредиту поодиноким фірмам понад їх фінансову силу; щоби при шконтрах завізвати фахових знатоків; щоби шконтра відбували ся періодично і нїколи їх не занедбувано і т. д. Взагалї цїлий окружник єсть держаний в енерґічнім острім тонї і наказує комісарям зараз по его одержаню поробити в касах, стоячих під їх надзором, зарядженя, які потреба.

В справі сьвяткованя недїлї відбуло ся вчера в недїлю по полудни велике віче католицке в гали музичній на площи повиставовій. В тім вічу взяло участь яких 30.000 людий, котрі в процесийнім походї виступили на площу вистави. Віче відкрив проф. Ридиґер а відтак проф. економії Ґломбіньский виголосив реферат о сьвяткованю недїлї; опісля промавляв радний міста Ігнатович і ґвардиян Бернарди-

---

6)

В БОРІ.

(З польского — Адольфа Диґасиньского.)

(Дальше).

В нашім лїсї єсть в однім місци стара дубина; серед неї мала полянка, обросла довкола гущавиною, з дубом на самій серединї і то з дубом так хорошим, що міг би послужити за престол в відправах обрядів якої старинної релїґії. Тут зібрала ся родина диків під проводом матери свого роду. Та самиця розложила ся під дубом, а коло неї яких девять штук молодих представляло цїкавий вид. Одно з них витирало собі хребет о дерево; инше знов як пес присїло на задних лапах на земли, коло него троє лягло жайже одно на другім, ще троє бігало і бороло ся рилами, а послїдне розкопувало великий муравельник. Поранне сонце гріло і осьвічувало ті картини лїсного житя мешканців бору. Було то в першій половинї осени. По зісхлім листю блукали ще соловії, по деревах між галузем перелїтали жовни, горою летїли стада цьвірінькаючих птахів, що тут і там опускали ся, зривали ся і знов летїли дальше.

Кількадесять кроків від тої полянки єсть жолобовата низина з гаями березини, заросла червонїючою з далека вересиною; ту затишну долинку перерізує ручай, окружений звідусїль купами якихсь виполовілих поростів, поломаних хростин, під котрими пускають ся молоді зелені трави. Потік плпве, плюскотить, а довкола шумить понурий бір. З тоі низини можна кинути оком в лїс на всї сторони і всюди видко пнї старих дерев; можна проглянути поза тї пнї і добачити ще дальші. Тут вибрав собі одного разу леговище славний дик, званий Австрийцем.

Житє переслїдуваних нїколи не є приємне, навіть тодї, коли переслїдуванє веде ся після лагідної системи; щож доперва коли єсть ся осадженим на всї сторони. На полянцї під дубом зробило ся нараз замішанє; самиця встала, витягнула перед себе великий лоб, втягнула в нїздря воздух — нюхтїла, відтак дико форкнула раз, другий і третий. Видала видко голос тревоги і остереженя, бо молоді чим скорше поспішили і сховали ся за матір. Розпочало ся рохканє, немов родинна нарада; стара робила тилом лад між молодїжию, дотикала хребтів свого потомства; може в той спосіб умавляли ся, де має бути збірне місце на всякий спосіб на случай розтічи, в часї небезпечної напасти.

Небезпечність була справдї велика. Хто знає, в який спосіб Зазуля вислїдив тут дики і спровадив на них мисливих і псарню? Кільканайцять стрільцїв займило становища, а всї памятали, що в тій стороні лїса єсть не лиш мати з молодими, але й славний Австрияк.

Марко вів величезного бурого пса без уший, з скаженими, кровавими очима, захочуючи его безнастанно тихим цьковамем: „Гузя, гузя!.... Шукай, Брисю, шукай!".... Брисько щось звітрив, попав на слїд, кинув ся як скажений; по хвили знов станув, підніс в гору хвіст, дивив ся, слухав, нюхав; нагле підскочив, пігнав аж земля застогнала, а в лїсї роздав ся его голос: „Гав! гав!...."

Пущено ще три инші пси. Вірного, Сороку і Вислу, котрі в миг ока зникли в лїсї. І знов загрімив понурий голос Бриська: „Гав! гав!" Відтак ще хвильку панувало мовчанє.

Дики не опускали становища; їх армія, оперта задами о величезний пень дуба, дожидала видко нападу, самиця стояла в торжественній тишинї, кидаючи блискучими очима в сторону гущавини; декотрі молоді стали непокоїти ся.

Тепер з гущавини вибіг Брисько, розъярений, жадний борби; як вправний стратеґік кинув ся на зад диків. Однако зачеплена армія зробила в одній хвили такий рух, що Брисько побачив перед собою єї чоло з матерю на переді, що скажено дивила ся на него.... Пес відскочив кілька кроків і наробив крику. Але небавом з великим розгоном вибігла на полянку решта псарнї і з завзятєм кинула ся між молодих диків, немов кіннота, що розбиває стиснені ряди ворога.... Зробив ся гук, тріск, ломіт, до котрих прилучило ся скажене уйданє псів і квік калїчених поросят. Сорока присїв одного з молодих диків, вбив єму в карк зуби і страшно его калїчив. Порося квичало несвоіми голосами. На той крик розпуки прилала одним скоком матїр; страшна була её месть за муки дитини: Сорока, викинений високо у воздух, упав на землю, заскавулів жалїбно і вже нїколи не підняв ся, цїлий був облитий кровію, з розпореного черева випали внутренности, і пес сконав на поли

нів о. Боґдальский. З гостий явили ся Впреосьв. архиеп. вірменьский Іссакович, репрезентанти рускої капітули і духовеньства і т. д. Підчас віча викликали социялісти велику бучу, підчас котрої прийшло до кровавої бійки; комісареви Де Льож розвалено голову каменем і покалічено камінем кількох поліциянів та людий, стоячих зовсім осторонь. На місце непокоїв явив ся цілий баталіон піхоти, шкадрона гузарів і сильний відділ поліциї а тогди вже удало ся спокій зробити.

Новинки.

Львів дня 15-го мая 1899.

— **Ц. к. Намістництво** надало презенту на опорожнену гр. кат. парохію цісарского надання в Акрешорах о. Андріеви Поповскому, дотеперішному завідателеви гр. кат. парохії в Сторонци-Путилові.

— **Стипендиї.** Ц. к. Намістництво надало опорожнену стипендию з фонда наукового призначену для молодежи рускої народности в річній квоті по 105 зр., почавши від 1898/9 року шкільного слухачам прав: Гр. Каминьскому з III. року, Ант. Ракови з III. року, Сем. Гладкому з II. року та слухачеви фільософії Мих. Крушельницкому в III. року на львівскім університеті.

— **Преосьв. Епископ Константин Чехович** виїздить дня 4 червня с. р. на канонічну візитацию затварницкого деканата. Перший раз підбескидскі гірняки повитають свою Архієрея.

— **Рада надзираюча товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Дністер“** відбула засїдане дня 11 мая с. р. і уконституовала ся в сей спосіб, що вибрала президентом дотеперішного віцепрезидента п. Григория Кузьму совітника ц. к. висшого Суду кр. у Львові а заступником президента о. Льва Туркевича, митрата і крилошанина у Львові. На місце уступаючого заступника директора п. Володимира Шухевича, по причині погаснення мандату, вибрано на заступника директора на протях 3 літ поновно п. Володимира Шухевича. Впрочім склад дирекциї остае незмінений і в склад еї входять: др. Дамян Савчак і др. Стефан Федак, яко директори, а совітник суду Антін Дольницкий яко заступник директора. — З призначеної суми 800 зр. з надвижки в товаристві кредитовім, загальними зборами на добродійні цїли, рішила Рада надзираюча уділити: до диспозиций 3 еп. ординариятів всїх 3 епархій по 50 зр.; для 4 товариств шкільної помочи, т. е. у Львові, Перемишли, Коломиї і Станиславові, по 25 зр.; для товариства „Руслан“ при акад. гімназиї у Львові 50 зр.; на V. клясу рускої школи виділової у Львові 50 зр.; на руску бурсу в Новім Санчи 50 зр.; на Народний Дім в Коломиї 25 зр.; на бурсу реміснячу у Львові 25 зр.; на бурсу в Дрогобичи 25 зр.; і для товариства сьв. Кирила в Перемишли 25 зр.; — разом 800 зр.

— **Дирекция товариства взаїмних обезпечень „Дністер“** подає до відомости своїх членів, що загальні збори товариства призначили дня 11 мая с. р. з надвижки річної 14.287 зр. 55 кр. суму 2250 зр. на опроцентоване листів уділових фонду основного по 5%, і суму 9000 зр. на вильосоване 90 штук листів того-ж фонду. Дальше подає дирекция до відомости, що як вильосовані листи уділові, так і купони від листів ч. 6 (по потреченю податку рентового) платні дня 31-ого серпня 1899. Дирекция готова однак на подане інтересованих виплатити належні суми за листи уділові скорше і кождої хвилї за потрученем есконту (тепер в половині мая вносив би есконт 1 зр. 75 кр.).

— **В Самборі** відбули ся дня 11 мая перші загальні збори основаного товариства задаткового „Добробит“, на котрих вибрано в члени надзираючої ради: о. крил. Щавиньского, проф. Лашкевича, проф. о. Ґмитрика, о. Корн. Грушкевича, старшого комісаря Клим. Топольницкого, сов. Ів. Копистяньского, комісаря Мартиньця, Григ. Сенькуса і о. Шемердяка, а на заступників старшого комісаря Саварина, Ів. Бережницкого і Фил. Гладиловича. Рада уконституовала ся, вибираючи о. крил. Щавиньского предсїдателем, а п. Кл. Топольницкого его заступником. В склад дирекциї вибрано дра Алекс. Цюка лікаря, дра Лук. Гумецкого адвоката і Петра Будзановского учителя семинариї учительскої, а на заступників Вас. Гаврилова офиціяла уряду податкового і В. Німцева асистента магазину тютюну.

— **Жертва званя.** В Коломиї помер сими днями на пятнистий тиф др. Гавр. Спсак. Покійний набавив ся тої недуги, заразивши ся в селї Яблонові підчас лїкарских оглядин.

— **Скритоубийства.** З Теребовлї пишуть: В ночи на середу дня 9 с. м. убито теребовельского міщанина Павла Холовского. Лише енергічній акциї із сторони слїдчого судиї завдячити треба, що вже викрито виновницю. Єсть нею Марта Ґотвальд, з котрою убитий удержував любовні зносини. Секция, а відтак слїдство виказали, що Ґотвальд убила Холовского пхнувши его веретеном в праве око так сильно, що що аж мозок зранила. — В косівскім суді зголосила ся Парашка Скрибляк з Яворова і призвала ся, що в суперечці з своїм чоловіком ударила его ножем і убила на місци, а відтак, аби затерти слїд убийства підпалила хату, в котрій тїло Скрибляка згоріло на вуголь.

— **Про пожар місточка Ґурагумори** пишуть: В четвер о годині 1-ій по полудни заняв ся огонь в якійсь шопі на торговици, а позаяк був тоді дуже сильний вітер, то до 4-ої години по полудни стояла цїла Ґурагумора в огни. О ратунку не було що думати, бо приряди ратункові, сикавки і т. д. погоріли зараз з початку. Погоріли уряд податковий, старовство, суд, почта, зелїзничий уряд консерваційний. Акти з уряду податкового і суду урятовано, старовство погоріло зовсїм. Погоріло разом звиж 250 домів. Сотки родин між тим і всї урядники остали без хлїба і притулку. На звістку про ту катастрофу виїхали до Ґурагумори маршалок краєвий Лупул, радник правительственний Помпе, з комісарем повітовим Мікулїм, гофраг Шедль, директор почти Пош і одна компанія войска 41 п. під командою капітана Наймана. В гасеню помагали сторожі огневі, що прибули тут з Сучави, Ілїшештів і Кимполунґу. Радник правительственний Помпе і маршалок Лупул роздали більші суми грошеві на запомогу потребуючим, а крім того довозять тут поживу і запомагають нещасливих погорілцїв також приватні люди. З будинків публичних полишили ся лиш православна церков і костел вірменьский. Сей послїдний заняв ся був справдї, але удало ся огонь вскорі вгасити.

— **Найбогатша дитина на сьвіті.** Сими днями уродив ся Генрикови Пайне, зятеви звістного американьского мілїонера, син, що мае вже нинї 100 мілїонів, а в его родинї е ще 80 мілїонерів. Єго дїд має 300 мілїонів долярів. Дитина очевидно бавить ся лише золотом, спить в золотій колисці, на руки вложено ему бранзолету з брилянтів і туркусів.

битви. Але в тій самій хвили з гущавини блиснула рушниця і один за другим гукнули два вистріли.... Самиця кинула ся напр[illegible]го в сторону, звідки вийшов дим, але гнеть упала на передні коліна, а пси почали еї небавом торгати за уши і ноги. Громада поросят розбігла ся в переполосї по лїсї; чути було вистріли з усїх сторін, всюди убивано або добивано списами утїкаючі зьвірята.

Марко Зазуля був незвичайно діяльний; дивувало его лиш те, що серед того страшного крику не вийшов доси старий Австриєць. Вже стрілець прикликав до себе Бриська, ганяючого по лїсї за поросятами і хотів его висилати на розвіди в затишну долинку, коли нараз від долини гукнув вистріл і роздав ся оклик: „Пильнуй дика!“

То Австриєць як раз вийшов з леговища, але не ішов просто на розставлених стрільцїв, лише біг під гору вздовж їх ряду, на полянку під дуба, де перед хвилею кипіла страшна борба.

Чуючи мисливский оклик Зазуля мав ся на осторожности. І справдї незадовго побачив величезного дика; прицілив ся і випалив нараз оба набої. Сим разом Австриєць видко добре попілений, захитав ся і повалив ся на землю. Марко відкинув рушницю, добув величезного ножа і так уоружений підійшов осторожно до величезного зьвіра.

Радість стрільця була безмежна, він повалив дика, котрий в тих сторонах був так само славний, як колись в старинній Греції калидоньский дик, цїла ріжниця, що наш мисливець не мав всесьвітної слави Меляниґра.

Зазуля сїв тепер на своїй добичи, приложив ніж до горла побореному зьвірови, аби з него випустити решту житя. Але стало ся чудо, дик зірвав ся з землї так нагле, що Маркови випав з рук ніж і наляканий стрілець опинив ся на хребтї Австриїця як на кони. Зьвір мав видко ще богато сил, бо з розгоном пустив ся між корчі, несучи на собі Зазулю в противну сторону від стрільцїв і псів, що гонили за поросятами. Марко зверещав кілька разів пронибаючим голосом, однако був то дїйстно голос вопіющого в пустини. Дик гнав чим раз скорше немов би не чув на хребтї ніякого тягару; перебігав пусті корчі, отирав ся з стрільцем о дерева, біг з гори і вибігав на горбки, все з надзвичайною легкостию. Зазуля мусів в тій їздї докладати всїх сил, аби удержати рівновагу, не упасти і не дістати ся під клеваки Австриїця. Шалена їзда тревала може чверть години; Марко верещав з розпукою, дик не переставав гнати. Тепер перед своїми очима побачив стрілець горбок наїжений терниною і погадав в души, що як дикови прийде охота передирати ся тамтуди, то тут прийдесь нещасливо скінчити житє. Але то був день повний незвичайних мисливских пригод. З лїсної гущавини вийшов якийсь чоловік з мисливскою торбою на рамени, з стрільбою в руцї, з псом при нозї; прицілив ся і вистрілив.... Австриєць кинув ся наперед і зарив так якось напруго по земли, що Зазуля злетів з него через голову і перевернувшись у воздусї, опинив ся кілька кроків від поваленого дика. Тепер не було найменшого сумніву, що дик погиб.

Коли перепуджений Марко встав з землї, здавалось ему, що то був сон. Незнакомий стрілець зник сейчас; на убитім дику почали небавом сїдати якісь великі, сині мухи. Зазуля перехрестив ся побожно, шепнув кілька слів на подяку Богу за спасене і пішов в лїс, аби найти ніж, рушницю і товаришів. Що ему лучило ся того памятного дня, того не сьмів нікому оповідати довший час. Але коли привезено убитого дика, стрілець уважно оглядав его рани і воркотів:

— То вистріл! Куля розбила відразу цїле серце.

X.

Історпя, в котрій вовки героями.

Зима.... Сніг завіяв бір, вхопили тугі морози і віяли страшні вихри. Однако тодї мусить також вижити кожде сотворінє. Вже в початках грудня долїтало з бору до Орлової Волї зловіще для людий вите вовків, а ріжні переїзжі бачили здалека тут і там сьвітячі очи блукаючих по дорогах зголоднїлих вовків. Під самим селом находжено в морозні днї вовчі слїди, а ночами чути було з хат песячий зойкіт і уїдане. Хтож не знав в цїлій околици, що тої а тої ночи пожерли вовки стражника камеральних лїсів, що иншим разом упали знов жертвою два пси з приходства, а ще иншим разом вовки впали до Жабич, підкопали ся під хлїв і у одного халупника задушили три штуки безрог? Так собі розібрали, що перейшли раз через огород під сам двір в Орловій Волї. Зробив ся величезний крик, пси вже не брехали, але просто верещали; нічний сторож пробудив ся, виліз з буди під стодолами і почав з цїлої сили на ґвалт трубіти і цвати псами: „Гузя, гузя!“ Вкінци обудив економа, економ писаря, писар карбівника, карбівник остаточно пробудив паробків. Паробки вхопили за жердки, коли, друки і вимахуючи ними під проводом економа, писаря і карбівника вбігли товпою до огорода. Пси, між котрими були також знані нам вже з ловів на дики, скочили завзято в гущавину темного парку; Брисько кидав ся як скажений, дер землю перед ними і задними лапами викидав сніг у воздух, задержував ся що хвилї, то знов гнав на чолї псарнї, як економ на чолї паробків. Вовки очевидно запохали письмо носом, пішли в поле, а з поля утїкли до лїса, куди вже нїхто не мав охоти гнати ся за ними.

На другий день в присутности знатока Зазулї, оглядано вовчі слїди і ріжні були гад-

— **Вода карою для волоцюгів і неробів.** Мировий судия в Дальфорт в Анґлїї не міг дати собі ради з ріжними волоцюгами і неробами. Придумувані кари не помагали. волоцюжство все цвило. Вкінци впав на добру гадку: Велїв таких волоцюгів замикати в домах примусової працї і давати їм примусову купіль, обливати два рази на день водою. Неробам така кара дуже не подобала ся, води і чистоти бояли ся як чорт сьвященої води і наслїдки купелїв показали ся дуже добрі; бо і волоцюгів і жебраків замітно поменшало. Подібної кари на жебраків уживано вже перед сго роками в Голяндиї; там всаджувано дїдів на кілька годин до кирницї і то помагало.

— **Мапа нечуваної величини.** Американцї ладять на сьвітову виставу в Парижи велику мапу зелїзничих шляхів Сполучених Держав. Буде она 137 стіп висока а 225 стіп широка. Шлях кождої зелїзницї буде осьвічений електрикою, а сьвітла, що будуть по тих шляхах порушати ся, вказувати муть рух поспішних поїздів.

ПОДЯКА.

Недослїдимою волею Всемогучого навіщена наша родина тяжким і печальним ударом. Дорогий син і брат наш: Володимир, в повнім розцьвітї житя, коли забирав ся з цїлою ревностию до працї для свого народу і краю, розпрощав ся по чотиромісячій тяжкій недузї дня 9 мая с. р. з сим сьвітом, полишаючи неукоєний біль в серцях родичів і рідні. В сїм важкім горю було для нас одинокою відрадою то загальне спочуванє, яке нам заявили численними письмами і телеґрамами а також численною участию в сумнім обрядї похоронпім Вп. Добродії, знакомі і други, помимо вельми несприяючої погоди. Нехай-же нам вільно буде дати вираз найглубшій і найщиршій вдячности хоч сими слабими словами передовсім Впр. о. Митратови і Адмінїстраторови Архіепархії Андрею Білецкому, за ласкавий труд, який понесли, стаючи на чолї похоронного походу, Впр. о. Митратови Льву Туркевичу і Впр. оо. Крилошанам: Білиньскому, Пюркови, Чапельскому; дальше Впр. оо.: віцеректорови Яремі і др. Юрикови, шамбелянови Є. Сьв. о. Словицкому, сов. Кас. Кунищкому, Яремовичеви, Онуфрію Лепкому, Сохоцкому, Ю. Чубатому, Мик. Герасимовичеви, Цебровскому, Дяковови, Соф. Левицкому, оо. катехитам Дорожиньскому, І. Туркевичеви і Лежогубскому, Впреоп. ігуменови Філясови і оо. Ч. сьв. В. В. Котовичеви і Ольшевскому. З сердечним чувством щирої і глубокої вдячности звертаємо ся до Впр. О. крил. Т. Павликова, котрий з Пр. оо. Давидовичем і Красицким не тільки взяв участь в похоронах, але два рази зволив відправити парастас над тїлом Покійника, як і поминальне богослуженє при участи Вп. оо. Стефановича, Рудовича, Герасимовича і Дякова, а також до Вп. о. сов. Гузара, котрий крім участи в похоронах з хором кандитатів учительскої семинариї відслужив парастас над тїлом і службу б. поминальну; крім тих Вп. оо. Юлїянови і Томі Дуткевичам, Бородиевичеви, Темницкому, сов. о. Кордубі і кс. катехитї Бачарови за ласкаву участь в похоронах, як і Вп. питомцям духовної семинариї, котрі під проводом п. Барановского трогаючим сьпівом звеличити зволили сей сумний обряд. Вп. добродїям і участникам похоронного походу, котрі численною присутностию зволили віддати Покійникови послїдну послугу, сердечне і щире всїм за те спасибі!

У Львові дня 15 мая 1899.

Олександер і Евгенїя Барвіньскі родичі, *Ольга і Єлена* сестри, *Богдан, Роман, Василь і Олександер* братя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 15 мая. Після постанови нїмецких мужів довіря має бути оголошене народно-полїтична проґрама Нїмцїв дня 21 с. м.

Берлин 15 мая. Парлямент буде відрочений н другій половинї червня аж до падолиста.

Рим 15 мая. Теку рільництва обняв Карміне. Парлямент збере ся мабуть дня 23 с. м.

Валядолїд 15 мая. Від суботи вечера оголошено тут стан облоги.

Мадрид 15 мая. Після тутешних ґазет мала настати в кабінетї дуже значна ріжниця переконань.

ки що-до скількости незвичайно сьмілих злочинцїв, котрі відважили ся підійти майже до дверий так великої і гарної палати. Деякі начислили трийцять вовків, инші лиш пятнайцять, хтось казав, що могло їх бути лиш двох, але наробили богато слїдів, проходжуючи ся по парку. Зазуля нікому не перечив і заявив, що вовків могло бути двох, пятнайцять, трийцять або навіть сорок і більше, бо ті розбійничі зьвірята ходять як злодії: один за другим і задний вступає в слїди свого попередника. Нераз бачить ся слїд одного вовка, а могло їх бути богато.

В Орловій Воли взагалї була більша ненависть і завзяте против вовків, як против людских злодіїв і розбійників. Ті все таки були близші людям як зьвірі. Перший Зазуля, коли оглянув слїди вовків, поставив внесене, аби устроїти велику облаву на вовки. То предложене принято одноголосно і в одушевленем як у дворі так і в громадї. Орлова Воля стала осередком союза против вовків і вскорі двори і доохрестні громади приступили також до товариства. Звиж чотириста селян уоружило ся зелїзними вилами, топорами, цїпами. Війти, служба двірска ішла на виправу з рушницями, списами, корделясами. Участь в виправі взяла також і панна Леонтина, а всї однозгідно віддали ся під прикази Марка Зазулї; він мав вести в лїс громаду людий, що рвала ся до борби з зьвірятами.

Покиньмо на хвилю тих ловцїв, а побачимо, що діє ся зимою в лїсї, як тут жиють єго мешканцї.

Зимою бір шумить якось поважнїйше, а може лиш чоловік з иншим настроєм духа слухає того шуму зимовою порою. Снїги по колїна засипали яруги і полянки, одїли в білі плахти дерева, котрих конарі під тягарем тої одежи угинали ся до землї. Карловату молоду соснину і смеречину привіяло цїлковито, виглядали они немов сніжні копцї, горбки, немов фалї на сніжнім мори, а лиш тут і там видко було чорний отвір, куди заходили мешканцї лїса. Чоловікови видає ся в зимі лїс красним як образ; а однако єсть він страшним, попурим для сотворіня, котрі мусять в нїм жити. В столици вічного голоду і морду, де дикість і сила поборюють, треба не так може піддавати ся чувствам як радше гадати о тих жерстоких, неумолимих правах, котрі ми звичайно по своєму пояснюємо. Ті права, яких ми не уміємо пізнати, прості, звичайні, щоденні!

Добрих і невинних сотворінь на сьвітї нема; не обманюймо себе!... Суть лиш сильні і менше сильні. І нема між живими иншої любови, лише любов рода, а в нїй іде лиш о то, аби слабих знищити або зробити міцнїйшими. Єсть лиш одиноке, найвисше право житя: Будь сильний! Зроби сильним один твій член: зуби, очи, розум або ноги, а будеш на сьвітї поборювати, доки не стрітиш сильнїйшого від себе. Дїти лїсів мають лиш ту одну заповідь.

Не найдеш другого зьвіряти, котре би у людий в Орловій Воли мало гіршу славу, як вовк. Немовляти, що не перестало ще ссати груди матери, вже говорено: „Будь добре, бо вовки з'їдять тебе!“ Дитина росла, слухала о страшних вовках, бояла ся вовків, страшила инших вовками. Богато страшних оповідань о вовках ходило по Орловій Воли. Старі баби і старі дїди оповідали о тім такі страшні річи, що слухачам волосє ставало па голові, а серце переставало битись. Бо кількож то коний, коров, псів, безрог, людий пожерли тут вовки, а кожда така смерть мала свою історию.

Тому то, коли дїти виросли на сильних людий, страх перейшов в ненависть до вовків і в них виродила ся охота нищити тих лютих ворогів своїх.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
	6·50	а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
		„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

До Народної Часописи

і

Газети Львівскої

Всїлякі

ОГОЛОШЕНЯ

принимає виключно

АҐЕНЦИЯ

ДНЕВНИКІВ і ОГОЛОШЕНЬ

у Львові, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).